

Irak; et modsætningsforhold mellem folkeslag i et omfang, vi næppe nogen sinde før har oplevet; en terror, der eksploderer i verden; og Iran, der står som den største vinder af den her situation.

Er det ikke rigeligt til at spørge: Hvad var det egentlig, der skete? Og hvordan kunne nogen blive vildført så meget i en situation, der er endt så tragisk?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

I det danske Folketing er alting foregået i fuld åbenhed. Det beslutningsforlag, B 118, som blev fremsat i Folketinget, og som var grundlaget for Folketingets beslutning, giver en meget udførlig beskrivelse af, hvad den danske regerings begrundelse er.

Det har et flertal i Folketinget tilsluttet sig, og derfor er det en sag for Folketinget. Det er ikke en sag for en undersøgelseskommission. Alting er foregået i fuld åbenhed.

Men lad mig så gentage: Jeg synes, det er tankevækkende, at venstrefløjens er meget mere optaget af at bruge tid og penge på undersøgelser af, hvad der skete i fortiden, frem for at bruge kræfter på fremtiden; frem for at bruge kræfter på at finde ud af, hvordan vi nu bedst hjælper den demokratiske regering i Irak med at skabe stabilitet og med at udvikle et holdbart demokrati.

Det er det, vi er optaget af, så irakerne selv kan overtage ansvaret for sikkerheden, og så de udenlandske tropper kan komme hjem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 736

3) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Har den danske regering en selvstændig plan for en dansk exitstrategi fra Irak, og hvilken betydning tror statsministeren at det amerikanske midtvejsvalg får for dansk irakpolitik?«

Villy Søvndal (SF):

Det her spørgsmål er rettet mod fremtiden, og jeg håber ikke, at statsministeren opfatter det som en uforsømmethed, når vi beder om den danske regerings selvstændige plan.

Da statsministeren var i sit humoristiske hjørne, hævdede han jo, at Danmark førte en selvstændig udenrigspolitik. Jeg vil sige, at det for

hovedparten af os andre har været svært at se, for der har det været sådan, at når der blev sagt noget i Washington, så blev det oversat i det danske Statsministerium eller i det danske Udenrigsministerium, og så var det den danske regerings politik.

Men nu synes jeg, statsministeren har chancen for at vise, at der er en selvstændig dansk politik. Hvad er den selvstændige danske politik for en exitstrategi? Vil statsministeren være venlig at redegøre for det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil da gerne gentage, at det naturligvis er sådan, at den danske irakpolitik bliver fastlagt af Folketinget. Det gælder både, når vi træffer beslutning om at anvende tropper, og når vi træffer beslutning om at bevilge penge til genopbygning af Irak, at der er det her i Folketinget, at beslutningerne bliver truffet.

Som hr. Villy Søvndal ved, er det sådan, at de danske styrkers tilstedeværelse i Irak knytter sig til beslutningsforslag nr. B 139, som blev vedtaget af Folketinget den 30. maj 2006 og stadig er gældende. Dette mandat for de danske styrker løber indtil den 1. juli 2007.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, statsministeren kiggede meget tilbage i sit svar. Skulle vi nu ikke kigge fremad? Jeg kender godt den danske beslutning.

Det, jeg spurgte om, var, hvad den danske regerings plan for Irak var fremover. Statsministeren må fuldstændig have misforstået spørgsmålet, for han talte kun bagud. Skal vi ikke være enige om, vil jeg spørge statsministeren, at vi nu kigger fremad?

Hvad er den danske regerings bud på at komme ud af det katastrofale morads i Irak, som den danske regering sammen med Bush og andre har placeret verden i? Hvad er det danske bidrag til at undgå en situation, der bliver stadig sværere måned for måned.

Det kan godt være, at jeg sætter statsministeren i forlegenhed med det her spørgsmål, fordi statsministeren endnu ikke er klar over Bushs strategi. Men det er også netop derfor, jeg spørger om den danske regerings strategi, hvis en sådan eksisterer, fremadrettet.

Kl. 13.35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den danske regerings strategi er meget klar, og målet er det samme, som det hele tiden har væ-